

כתיב, (בראשית ח) **לא אוסף** **לקיל** **עוד את האדמה בעבור** **האדם.** מהו **לא אוסף.** אלא, **לא** **אתן** **עוד** **תוספת לה היא חרב,** אלא **כגונא דיכיל עלמא למסבל.** **והא כתיב יספה.** אלא **ליירה כתיב,** **ולא לשיצאה.** **הדא הוא דכתיב,** או **כי תזוב על נדתה.**

כל ימי זוב טומאתה. מהו **כל ימי זוב טומאתה.** אלא **הייביא מסאBIN בחויביהון לגרמייהון,** **ומסאBIN לאתר אחרא,** **כמה דעת אמר,** (במדבר יט) **כי את מקדש יי' טמא.** **ואתער רוח מסאבא עליהו.** **ולזמנא דעתך,** **זמין קודשא בריך הוא לדכאה להו לישראל ולא עברא לההוא רוחא מסאבא מעלמא.** **דכתיב,** (ישעיה נב) **לא יוסף יבא בה עוד ערל וטמא.** **וכתיב** (וביריה יג) **וاث רית הטומאה עביר מן הארץ.** **מן הארץ ודי.** (מן דעתך לאסתבא מסאBIN ליה

(ונדי)

רבי חזקיה הוה יתיב קמיה דרבי אלעזר, **לייליא חד קמו בפלגות לייליא למלעי באורייתא.** **פתח רבי אלעזר ואמר,** (קהלת ז) **ביום טובה היה בטוב וגוי גם את זה לעומת זה עשה האלים וגוי.** **ביום טובה היה בטוב,** **בזמןא דאסגי קודשא בריך הוא חסד בעלמא,** **בעי בר נש למיהה בשוקי ולא תחזהה קמי פלא,** **דהא בד שארי טיבותא דקודשא בריך הוא בעלמא,** **בכלא שארי,**

ובכל אָעֵבֶד טִיבָו וְאָסָגִי לִיה בְּעַלְמָא. וּבָגִין כֵּה, יְתֵחַזֵּי בָּר בְּשָׁבָעָת גָּלִיא בְּשֻׁוקָּי, וַיַּעֲבִיד טִיבָו דְּלִשְׁרִי עַלְיהָ טִיבָו אַחֲרָא. הַדָּא הוּא דְכַתְּבִ בַּיּוֹם טֹבָה הָיָה בְּטוּב. הָיָה בְּטוּב וְדָא.

וּבַיּוֹם רָעוֹה רָאה. לֹא פָתִיב וּבַיּוֹם רָעוֹה הָיָה בְּרָע, אַלְאָ בַּיּוֹם רָעוֹה רָאה. דְהָא בְּשַׁעַתָּא דִינָא תְּלִיא בְּעַלְמָא, לֹא לְבָעֵי לִיה לְאִגְנִישׁ לְאַתְּחֹזָה בְּשֻׁוקָּא (דף נ"ד ע"ב) וּלְמִיהָךְ יְחִידָה בְּעַלְמָא. דְהָא כֵּד דִינָא שְׂרִיא בְּעַלְמָא, עַל כָּלָא שְׂאֵרִי. וּמְאָן דְפָגָע בֵּיהֶן, וְאַעֲרָע קְמִיהָ, יִתְדֹּן בְּהַהוּא דִינָא. וּכְדִין פָתִיב, (משל י"ג) וַיֵּשׁ גַּסְפָּה בְּלָא מִשְׁפְּט. דְהָא מִשְׁפְּט אָסְתָּלָק מִצְדָּקָה, וְלֹא שְׂרִיא דָא בְּדָא עַל עַלְמָא. וְעַל דָא רָאה. רָאה וְהָוִי נְטִיר, אַשְׁגָּה וְעַיִן לְכָל סְטָר. וְהָוִי יָדָע, דְבָכְלָהוּ שְׂרִיא דִינָא, וְלֹא תְפֻוק לְבָר, וְלֹא תַתְּחֹזֵי בְּשֻׁוקָּא, בָגִין דָלָא יְשִׁרִי עַלְהָה. מַאי טַעַמָּא. בָגִין דָגָם אַת זֶה לְעַמֶּת זֶה עַשְׂהָה הָאֱלֹהִים. כִּמָה דָכֵד שְׂאֵרִי טִיבָו בְּעַלְמָא שְׂאֵרִי עַל כָּלָא, כֵּה, כֵּד שְׂרִיא דִינָא בְּעַלְמָא שְׂאֵרִי עַל כָּלָא, וּמְאָן דְאַעֲרָע בֵּיהֶן אַתְּפָס.

תָא חֹזֵי, כֵּד דִינָא שְׂרִיא בְּעַלְמָא, כִּמָה סִיּוּפִין תְּלִיאִין, דְבָקְפִיקִי מַהְיוֹא חַרְבָּעַלְהָה, וְזַקְפִיקִי רִישָׁא וְחַמְןָה דָהָא הָהָוָא חַרְבָּעַלְהָה סּוּמְקָא, מַלְיִיאָ דָמָא בְּכָל סְטָרִין, כְּדִין

גָזְרִין גַּמּוֹסִין. **וּכְמֵה סִיפִּיא אֲתַעֲרוֹ,** (ס"א בדין פסירון סייפין, וכמה גימוסין אתערו) **כַּמָּה דָאָפֶ אָמֵר,** (שיר השירים ג) **אִישׁ חַרְבוֹ עַל יְרָכוֹ.** **וְכַתִּיב,** (יהושע ח) **וְחַרְבוֹ שְׁלוֹפָה בִּידָו.** **וְכַלְהוּ מִשְׁתְּפָחִי לְמַעַבֵּד דִּינָא.** **וּמְאָן דִּיעָרָע בְּהָוָא אַתְּזָק.** **פָתִיב,** (בראשית יט) **הַנְּהָה בָּא מֵצָא עֲבָדָךְ חַנּוּ בְעִינֵיכְךָ וַתִּגְדַּל חַסְדָךְ וְגַוּ.** **מַאי טַעַמָּא,** **בְּגַיְן דְּכָל אַתְּרָ דְּדִינָא שְׂרִיא בְּכָלָא שְׂרִיא,** **בֵּין בְּמַתָּא בֵּין בְּמַדְבָּרָא וּבְסַחְרָנָא דְּמַתָּא.**

תו פָתָח וְאָמֵר, (שיר השירים ח) **שִׁימְנִי כְחֹותָם עַל לְבָךְ וְגַוּ.** **שִׁימְנִי כְחֹותָם,** **כֶּגֶשׂ יִשְׂרָאֵל אָמְרָה דָא לְקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא.** **שִׁימְנִי כְחֹותָם,** **מְאָן הוּא חֹותָם.** **דָא חֹותָם דְגַוְשְׁפְּנָקָא דְקָשָׁוֹט.** **כְחֹותָם עַל לְבָה,** **דָא חֹותָם שֶׁל תְּפָלִין,** **דָא נָחַ בָּר בָּשׂ עַל לְבִיה.** **כְחֹותָם עַל זְרוּעָה,** **דָא יַד כְּהָה,** **דָמְגָה בְּהַהְוָא זְרוּעָה,** **וּמְנוּ יְצָחָק.** **וּכֶגֶשׂ יִשְׂרָאֵל קָאָמֵר שִׁימְנִי כְחֹותָם,** **חֹותָם מַבְעֵי לִיה,** **מַאי כְחֹותָם.** **כָּאִינְנוּ תְּפָלִין דְרִישָׁא,** **דָא תִּי שְׁבָחָא לְכָל גּוֹפָא.** **וְעַל דָא תְּפָלִין בְּזְרוּעָה,** **עַל הַלְּבָב,** **וּבְדָא אֲשַׁתְכָחַ בָּר נֶשׁ שְׁלִים בְּגֻוּנָא דְלַעַילָא.**

כִּי עַזָּה כְמֹות אַהֲבָה. **מַאי כִּי עַזָּה כְמֹות.** **אֵלָא לֹא אֲשַׁתְכָח קְשִׁיוֹתָא בְעַלְמָא,** **כַּמָּה דְפִרְישָׁו דְנַפְשָׁא מְגֻפָא,** **כֵד בְּעַזְיָן לְאַתְפֵרְשָׁא.** (על דא) **כֵךְ אַהֲבָת כֶּגֶשׂ יִשְׂרָאֵל לְקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא,** **דָלָא אַתְפֵרְשָׁן לְעַלְמָין.**

וּבְגִין כֵּךְ תְּפִלָּה שֶׁל יָד, אַתְקַשְּׁרָא בְּזַרְעוֹ, לְקַיִםָא דְכַתִּיב, (שיר השירים ב) שְׁמָאֵלָו תְּחַת לְרָאֵשׁ. קְשָׁה כְּשָׁאָל קְנָאָה. בְּכָל דָּרְגֵין דְגִיהָפָם, לֹא אִת קְשִׁיאָ פְּשָׁאָל, דְנָחִית לְתִפְאָמָנִיהָו, בָּר הַהְוָא דָרְגָא דָאָקָרִי אֲבָדוֹן, וְדֹא וְדֹא אֲשַׁתְּתָפָו כְּחַדָּא. וְדֹא קְשִׁיאָ לְהֹו לְחַיִיבִיא מְפָלָא. פֵּה, קְשָׁה כְּשָׁאָל קְנָאָה, דְלִית קְנָאָה אֲלָא בְּרַחִימָוֹתָא, וּמְגֹו רַחִימָוֹתָא אָתֵי קְנָאָה, וּמְאָן דְקָנֵי לְהֹו אֲדָרָחִים (וַיְחִי קָעָה ע"א) יָתֵיר, קְשִׁיאָ לֵיה לְאַתְפָּרְשָׁא מְגִיה מִהְהֹו אֲדָרָגָא דָאָקָרִי שָׁאָל, דָאֵיהו קְשִׁיאָ מִכְלָ דָרְגֵין דְגִיהָפָם.

רְשָׁפֵי רְשָׁפֵי אִישׁ שְׁלַחְבָּתִיה. וּמְאָן אֵיהו שְׁלַחְבָּתִיה, דָא אֶשְׁא דְנַפְיךָ מְגֹו שׂוֹפֵר, כְּלִיל מִירְוחָא וּמִיאָ. וּמְגֹו הַהְוָא שְׁלַחְבָּא כְּדֹ מַתְלָחְטָא בְּכֶנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, אָזְקִיד עַלְמָא בְּשְׁלַחְבּוֹתָא בְּקְנָאָה דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, וּבְשֻׁעַתָּא דְהִיא מִקְבָּאָה לֵיה, וּוֹי דְאַעֲרָע בְּשְׁלַחְבּוֹתָא, דָאֵיהו יַתּוֹקֵד בְּהֹו.

תו פָּתָח וְאָמֵר. (שיר השירים ח) מִים רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכִבּוֹת וְגַו. מִים רַבִּים דָא דְרוֹעָא יְמִינָא, דְבָעֵי לְקַשְּׁרָא בְּיה קְשִׁרָא דְתְפִלָּה עַל דְרוֹעָא שְׁמָאֵלָא, לְקַיִםָא וּמִינָו תְּחַבְּקֵנִי. דָבָר אַחֲרִי, מִים רַבִּים, דָא הַוָּא נְהָר עַלְאָה, דְמִגִּיה נְפָקִין נְהָרֵין לְכָל עַבְרָה, וּכְלָהָו נְגָדִין וְאַתְמַשְׁכִּין

מגיה. כמה דעת אמר, (תהלים צ) מקולות מים רבים. מאינון קולות דמים רבים, ובפקן ואתmeshben מגיה. ונחרות, כמה דעת אמר, נשאו נהרות וגוו.

תוספה תא

בוז יבוזו לו. מי בוז. יומא תניניא ויוםא שתיתאה ויוםא שביעאה דסופות, דבוזון הו מנתקי מים וין. די יומין דסופות, בהזון הו מקריבין ישראל, ע' פרים, לכפרא על שביעין ממגנו, בגין דלא ישתחר עלמא חרוב מניחו, חדא הוא דכתיב, (במדבר כט) ובחמשה עשר يوم וגוו' והקרבתם עולה אשה וגוו'. (ע"כ Tosfeta)

לגביה, ולא לאתקשרה בהזה, בוז יבוזו לו, כל אינון (דף נ"ה ע"א) אוכלויסין וכל אינון משריין דלעילא, לההוא הזון יקר, זהא לית רעotta לכלהו אלא בשעתא דבנשת ישראל מתקשרא فيه בקודשא בריך הוא, ומטערטא בהדייה, פדין כל איבון אוכלויסין, וכל אינון משריין, וכלהו עלמיין כלחו בחדי, בנחירו, בברקאנ, (על דא אמר) כתיב שמאלו תחת בראשי וימינו תחבקני.

אם יתן איש את כל הזון ביתו באהבה, דרחים בנסת ישראל לקודשא בריך הוא, יבוזו לו. (שיר השירים ח) בוז יבוזו לו, יבוז מבעי ליה, מי יבוזו לו. אלא, אם יתן איש, דא קודשא בריך הוא. את כל הזון ביתו, כמה דעת אמר (משל כי) כל הזון יקר ונעים.

באהבה, דבנשת ישראל לגביה, ולא לאתקשרה בהזה, אוכלויסין וכל איבון משריין דלעילא, לההוא הזון יקר, זהא לית רעotta לכלהו אלא בשעתא דבנשת ישראל מתקשרא فيه בקודשא בריך הוא, ומטערטא בהדייה, פדין כל איבון אוכלויסין, וכל אינון משריין, וכלהו עלמיין כלחו בחדי, בנחIRO, בברקאנ, (על דא אמר) כתיב שמאלו תחת בראשי וימינו תחבקני.

מִן דָּאָנָה תְּפִלִין, כִּד מִנֵּחַ תְּפִלָּה שֶׁל יָד, בַּעֲיַ לְאֹוֹשֶׁטָּא
דְּרוֹעָא שְׁמָאָלָא, לְקַבְּלָא לְהַ לְפִגְסָת יִשְׂרָאֵל,
וְלְקַשְׁרָא קַשְׁרָא עִם יִמְבָּא, בְּגִין לְחַבְקָא לְהַ, לְקַיְיָמָא
דְּכַתִּיב, שְׁמָאָלוֹ תְּהַת לְרָאֵשׁ וַיְמִינָו תְּחַבְקָנוּ. לְאַתְּחַזָּא
בָּר בְּשַׁ בְּגֻוְנָא דְלַעַילָא, וְלְאַתְּעַטְרָא בְּכָלָא, וְכָדִין בָּר
בְּשַׁ שְׁלִים בְּכָלָא, בְּקַדְוָשָׁה עַלְאָה. וְקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא
קָאֵרִי עַלְיהָ, (ישעה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אַתְּפָאָר.

רַבְיִ חִזְקִיָּה פָתֵח וְאָמֵר, (תְּהִלִּים יז) שְׁמַעַה יי' צְדָקָ וְגֹו, כִּמֵּה
חַבְיבָה כִּגְסָת יִשְׂרָאֵל קָמִי קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְבָכָל
זְמָנָא דְכִגְסָת יִשְׂרָאֵל, אַתְּתַ קָמִיה דְקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָזְדָמָן לְקַבְלָה. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב
שְׁמַעַה יי' צְדָקָה קְשִׁיבָה רְבָתִי הָאוֹיִנָה תְּפִלָּתִי. אָמֵר דָוד,
אָנָא אַתְּקַטְרָנָא בְּכִגְסָת יִשְׂרָאֵל. כִּמֵּה דָהִיא אַשְׁתְּכַחַת
לְקָמָה, אָנָא גַּמִּי הַכִּי אַשְׁתְּכַחַנָּא. וּבְגִין כֵּד שְׁמַעַה יי'
צְדָקָ, בְּקָדְמִיתָא, וְלֹבֶתָר, הַקְשִׁיבָה רְבָתִי הָאוֹיִנָה תְּפִלָּתִי.
בְּלֹא שְׁפָתִי מְרָמָה. מַאי בְּלֹא שְׁפָתִי מְרָמָה. אֶלָּא הַכִּי
תְּגִינָן. בֶּל מַלְהָ וּמַלְהָ הַצְלֹותָא, דְאָפִיק בָּר בְּשַׁ
מְפֻומִיָּה, סַלְקָא לְעַילָא וּבְקָעָא רְקִיעִין, וּעַאלָת לְאַתָּר
דְעָאלָת, תִּמְןָן אַתְּבָחַנְתָה הַהִיא מַלְהָ, אֵי הַיָּא מַלְהָ דְכִשְׁרָא
אֵי לָא, אֵי אֵיהִ מַלְהָ דְכִשְׁרָא עַלְיָין לְהַ קָמִי מַלְכָא
קְדִישָׁא לְמַעַבָּד רְעוֹתָה. וְאֵי לָאו, סַאֲטִין לְהַ לְבָר,
וְאַתְּעַר בְּהַהִיא מַלְהָ רֹוחָ אַחֲרָא.

וְתֵא חֹזֵי, כִּתְבָּה בַּיּוֹסֶף, (תהלים קה) עַפּוּ בְּכֶבֶל רַגְלוֹ וְגוֹ'. עַד אִימְתִּי, עַפּוּ בְּכֶבֶל רַגְלוֹ. עַד עַת בָּא דְּבָרוֹ אָמְרָת יְיָ צְרָפְתָהוּ. עַד עַת בָּא דְּבָרוֹ דָמָן. אֶלָּא עַד עַת בָּא דְּבָרוֹ (קדושים, ואתבחין) הַהִיא מֶלֶת, הַדָּא הוּא דְכִתְבָּה, אָמְרָת יְיָ צְרָפְתָהוּ. פְּדִין, שָׁלֹחْ מֶלֶךְ וַיַּתִּירָהוּ מַוְשֵׁל עַמִּים וַיַּפְתַּחַהוּ. אֲדָהָכִי הוּה אַתָּא צְפְרָא.

אמָר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, בְּתִיב, (שמעאל א כה) וַהֲיֵתָה נֶפֶשׁ אֲדוֹנִי צָרוֹר בָּצְרוֹר הַחַיִּים. נֶפֶשׁ אֲדוֹנִי סְתִּים. בָּמָה דָאָת אָמָר, (תהלים כד) אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לְשֹׂא נֶפֶשׁ, הָא עִידָּנָא בְּצְפָרָא לְאַתְקְשָׁרָא בְּגַסְתִּים יִשְׂרָאֵל וְלְאַתְחַבְּרָא בְּבָעָלה, זְכָרָיו אִינְון צְדִיקִיא דְמִשְׁתְּדִילִין בְּאוֹרִיִּיתָא בְּלִילִיא, וְאַתָּאן לְאַתְקְשָׁרָא בְּיה בְּקוֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא וּבְגַסְתִּים יִשְׂרָאֵל. עַלְיָהוּ בְּתִיב, (משליכ גג) יִשְׁמַח אָבִיךְ וְאַמְּךָ וְתַגֵּל יוֹלְדָתֶךָ.

אמָר רַבִּי אֶלְעֹזֶר בְּתִיב, (ויקרא טו) וְהַזְרַתֶּם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְטוּמָתֶם וְגוֹ' בְּטֻמָּם אֶת מִשְׁפְּנִי אֲשֶׁר בְּתוֹכָם. וְהַזְרַתֶּם, פְּהָאֵי זֶר, הַאִיהוּ זֶר מְפַלְּחוֹ, וְלֹא אַתְחַבְּרָא בָּמָה דְלִיתְיָה דִילִיה.

וְתֵא חֹזֵי, בְּשַׁעַתָּא דְמִסְתָּאָבִין בְּנֵי נִשְׂא לְתַתָּא, מִסְתָּאָבִין לוֹן בְּכָלָא, וְהָא אַתְמָר. אֶבְלָל, בְּשַׁעַתָּא דְרוֹיחָ מִסְאָבָא אַתְעָר (ס"א לְמִתְאָ, אַתְעָר רֹוחׁ וּכְוּ) חַשְׁבָּתוֹן זֶר, אֶלָּא רֹיחָ

מִסְאָבָא דְּלִתְתָּא, אַתְּעֵר רֹוח מִסְאָבָא אַחֲרָא, וְאַתְּיִהְיבֶּלֶת
לִיה רְשׁוֹתָא לְבִנְתָּא לְעַלְמָא. מַאי רְשׁוֹתָא, רְשׁוֹתָא
דְּקָדוֹשָׁה דְּהֻווָּה בְּחִיתָּה וּמְחֵי בֵּיה, לֹא אַשְׁתַּכְחַ, וְאַסְתַּלְקַ
וּבְדַין אַתְּגַלְלֵיָא דִינָא, לְקַבְּלֵי הָזִין דִתְיִבְין, וְאַוְסִיף דִינָא
עַל דִינְיהָ, וּבְדַין, תְּרֵין רֹוחֵין מִשְׁתְּפָחִין בְּעַלְמָא, חַד,
רוֹחָא דִדִינָא, וְחַד, רֹוחָא דִמִסְאָבָא.

אָמַר רַבִי אַלְעֹזֶר, אֲצַטְרִיכָנָא הַכָּא לְמַיִםַר מְלָה
דָאוֹלִיפָנָא מִאָבָא. תָא חֹזֵי, הַכָּא יַלְפִינָן מְגַע
דְבִיתָא. דְכָד רֹוחָא מִסְאָבָא שְׂרִיא בְּבִיתָא וּקְוִדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא בְעֵי לְדִפְאָה לֵיה, שְׂדָר נְגַע צְרָעָת בְּבִיתָא, לְקַטְרָגָא
דָא בְּדָא, וְהָוָא נְגַע לֹא אַעֲדֵי מִבִּיתָא, וְאַפְעַל גַב
דְרוֹחָה מִסְאָבָא אַסְתַּלְקַ מִהָהוָא בִּיתָא, עַד דִינְתָצְוָן בִּיתָא,
אַבְנִין וְאַעֲזִין וְכֹלָא, כְדַין אַתְדַכִּי אַתְרָא.

כְהָא' גְוֹנוֹנָא, מַאן דְאַסְתָּאָב וְאַתְּעֵר רֹוחָא מִסְאָבָא
וּשְׁאָרִי עַלוֹי, כְדַבְעֵי קְוִדְשָׁא בְּרִיךְ הָוָא לְדִפְאָה
עַלְמָא, אַתְּעֵר רֹוחָה דִינָא תְקִיפָא, וְאַשְׁתַּכְחַ בְּעַלְמָא
וּשְׂרִיא עַל הָוָא רֹוחָא מִסְאָבָא, וּמַקְטָרָגִי דָא בְּדָא, עַד
(דף נ"ה ע"ב) דִיתְעַבֵּר מַעַלְמָא, וְהָוָא רֹוחָה דִינָא תְקִיפָא, לֹא
אַסְתַּלְקַ מַאֲתָרִיה עַד דִינְתִצְוָן אֶתְרָ, שְׂיִיפִין וְגַרְמִין וְכֹלָא,
כְדַין אַתְדַכִּי עַלְמָא וְאַתְעַבְרוּ מְגִיהָ רֹוחֵין מִסְאָבָין,
וְעַלְמָא אַשְׁתַּכְחַ בְּדִכְיָיו.

ועל דא תנינן, אתה לאסתאבא מסאBIN ליה ודאי. ווי' ליה לביר נש כד שארי עלייה רוח מסאבא, ואשתכח ביה בעלמא, דוידי ליינדע, קודשא בריך הווא בעי לבערא ליה מן עלמא. וכאיין איונן צדייקיא דבלחו קדישין, ואשתכח בקדושה קמי מלפआ קדישא, ושריא עלייהו רוח קדישא, בהאי עלמא ובעלמא דאתה.

כיוון דאתא צפרא קמו איזו.

עד דהו איזלי, פתח רבי אלעוז ואמר, (בראשית לב) **ויעקב הילך לדרך ויפגע בו מלאכי אלהים. ויעקב הילך בדרך איזיל לקבל אבוהו.**

תוספתא

(נ"ח מ"ה) רבי אלעוז, ורבי יוסי חמי, הו איזלי מאושא ללוד. אמר רבי יוסי לרבי אלעוז, אפשר שמעט מאבוד מאין דבתייב, ויעקב הילך לדרך וגוו. אמר ליה לא ידענא. עד דהו איזלי מטו למערתא ללוד. שמעו ההוא קלא דאמר, תרי עזולין דאיילתא עבדו קמאין רעתה דניחא לי. ואינון הו משריתא קדישא דערע

תא חזי, כל זמנה, דיעקב אשתכח לגביה דלבן לא מליל עמיה קודשא בריך הווא, (ולא אשתכח לגביה) **ואי תימא, והא כתיב,** (בראשית לא) **ויאמר יי' אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתק וגוו.** **האי בסופה הוה, בזמנה דבעא לאתפרשא מלבן ובדאתפרש מגיה,** אתו **לקבליה**

יעקב קמיה. אתרגיש רבי אלעוז, ואסתער בענפשו, ואמר, מרים דעלמא בך אורחוי, טב לו דלא נשמע, שמענא ולא ידענא. אתרחיש ליה ניסא, ושמע ההוא קלא דאמר, אברם ויצחק הו, נפל על אנפו ויחמָא דיוקנא האבו, אמר ליה, אבא, שאילנא ואתיובנא, דאברם ויצחק הו, דערעו ליעקב בך אשתויב מלבן. אמר ליה ברוי, פוק (ס"א פסקו) פתקה, וסב סבתה, פום ממיל לרברבו הוה. ולא דא היא בלחוורי, אלא לבל צדיקיא נשמרתווון הצדיקיא מערעין קדרמויה לשיזוביתיה, ואיננו מלאכיא קדריש夷 עלאי.

ותא חוו, יצחק קיים הוה בהיא שעטה, אבל נשמתיה קדישא אתרנסיבת בכורסיא יקרה דמאריה, בך אתקעד על גבי מדבחה.

איפון מלacci ואוזפוה באורה.
תא חוו, כתיב, ויפגעו בו.
ויפגע במלacci אלhim מבעי ליה, מאי בו. אלא איןחו אותו לאתכללא בית מאי ואונפוהו באורה.
לאתכללא בית. אלא איפון מסטרא דגבורה קאתיין, דכתיב מלacci אלhim, וחמא מסטרא אחרא מלacci דרשמי, לאתכללו בית רשמי וידינה.
תא חוו, בקדמיתא, מחנה אלhim, זה חד. לבער ויקרא שם המקומ ההוא מחנים, תרי. חד מסטרא דדין ועד מסטרא דרשמי, מלacci מהאי גיסא, ומלאכין מהאי גיסא, ועל דא כתיב, ויפגעו בו.

ומבדין אסתמו עינוי מחיון.
היינו דבתייב, (בראשית לא)
ולילא גנו' ופחד יצחק היה
לי. (ע"בתוספותא)

ד'יקא. ויאמר יעקב כאשר
ראם, ראה אתם מבעי
ליה, מי ראמ. אלא חמא
לון בלילה בחדר, מתהבקז

דא ברא, מתחברן דא ברא, ועל דא כתיב ראמ, וכלהו
אתו לאוזפא ליה ולשיזבא ליה מידא דעתשו.

כתיב ביה בעשו, (בראשית כה) ויצא הרាជון אדמוני. ויצא
הרាជון, אי תימא, דיעקב טפה קדמאתה הוות,
לאו ה כי, דהא כתיב, ויצא הרាជון, ולא כתיב, ויצא
ראצון. ו בגין ד יצחק ATI מסטרא דינא קשיא, נפק
עשו אדמוני, סומקא. דאי יעקב הוות בוכרא, ההיא טפה
קדמאתה נפקא ה כי סומקא. אבל טפה תניננא הוות, ובגין
כח לא נפקא ה כי, דהא מסטרא דר חממי הוות ההיא טפה,
מהאי גיסא ומהאי גיסא.

וטפה העשו לא הוות בטפה דיעקב, דדא שלים ודא לא
שלים. ובהיה שעתא, יצחק הוות (דף נ"ו ע"א) מכיוון
בסיומה דינא קשיא, דאפייק בסטרוי, בಗליפו טהירין
בשייפוי, בגין כח עשו, זה מה דאתהתקיך מדחבא.
ועל דא תנין, דבעי בר נש לבונא בהיה שעתא,
ברעוותא דמאייה, בגין דיפוק בגין קדיישין
לעלמא. ואי תימא, יצחק לא אתבון. לאו ה כי, אלא

אתכפּוֹן בְּקָדוֹשָׁה, וְאֶתכפּוֹן בְּסִימָא דְּהַהּוּא אֶתְר, וְאֲשַׁתְכָח כֵּד גְּפָק הַהְיָא טֶפֶה קְדֻמָּה, בְּהַהּוּא אֶתְר מִמְשָׁ, וְעַל דָּא פְּתִיב, בְּלוֹ פְּאַדְרָת שַׁעַר.

תֵּא חָזֵי, הוֹד בְּשִׁפְירֹו דְּסִימָקָא נְפָק, וְאֶתְאָחָד בְּקָדוֹשָׁה דְּמָאִירָה. וְעַל דָּא פְּתִיב, (שמואל א טז) וְהָוָא אֲדֻמּוֹנִי עַם יִפְהָעָנִים וְטוֹב רָאִי. אֶבְלָי יַעֲקֹב בְּוֹכֶרֶא הָוָה מְפִיה דְּעָשָׂו, לֹא מְטָפָה, אֶלְאָ דְּכֻוָּה דְּרֻעִיתָא, בְּאַילְנָא עַלְּאָה רְבָרְבָּא וְתְקִיף, וְעַשְׂוָו בְּהַהּוּא אֶתְר דְּסִימָא דְּכָלָא, וּבְגַיְן כֶּךְ פְּתִיב, (עובדיה א) הַגָּה קָטָן נְתַתִּיךְ בְּגָוִים בְּזֹוי אַתָּה מַאֲד.

רְבִי יְהוֹדָה הָוָה מְתַגֵּי הַכִּי. עָשָׂו נְקָרָא רָאשָׁו, דְּכִתִּיב, (בראשית כה) וַיֵּצֵא הַרְאָשָׁו אֲדֻמּוֹנִי בְּלוֹ. וְקָנוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָוָא אַקְרָי רָאשָׁו, דְּכִתִּיב, (ישעה מ"ד) אַנְיָ רָאשָׁו וְאַנְיָ אַחֲרָוֹן וְאַת אַחֲרָונִים אַנְיָ הָוָא. וּזְמִינֵן לְאַתְפְּרָעָא רָאשָׁו מְרָאשָׁו. וְלִמְבָנֵי רָאשָׁו, דְּכִתִּיב, (ירמיה י"ז) כְּסָא כְּבָוד מְרוּומֵם מְרָאשָׁו. וְלִזְמָנָא דָאַתִּי פְּתִיב, (ישעה מא) רָאשָׁו לְצִיוֹן הַגָּה הָגָם וְלִירוֹשָׁלָם מְבָשֵׂר אַתָּן.

תָּאָנָא, זְמִינָא יְרוֹשָׁלָם, לְמַהְיוֹ שְׂוֹרָהָא לְעַילָּא וְלְאַתְקָרְבָּא עַד כּוֹרְסִי יְקָרָא דְּמַלְפָא. הַדָּא הָוָא דְּכִתִּיב, (ירמיה ג) בְּעַת הַהְיָא יְקָרָאוּ לִירוֹשָׁלָם כְּפָא יְיָ. כְּדִין פְּתִיב, (ישעה ל) וְהָיָה אָור הַלְּבָנָה כָּאָור הַחַמָּה וְאָור

הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבֻעָתִים. כִּדְין (זכרים יד) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: יָמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פרק אחר מות

(ויקרא טז) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה אֶחָרִי מות שְׁנִי בְּנֵי אַהֲרֹן וְגַוְן. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה. רְبִי יְהוּדָה אָמֵר, כִּיּוֹן דְּכַתִּיב וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה, אָמַאי זְמָנָא אַחֲרָא וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה דָּבָר אֶל אַהֲרֹן אֲחֵיךְ, דָּהָא בְּמַלְוִילָא קָדְמָה סְגִי. אֶלְאָהָכִי תַּגִּינֵן, כתיב, וַיָּקֹרֵא אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר יְיָ אֶלְאָיו. וכ כתיב, (שמות כד) וְאֶל מֹשֶׁה אָמֵר עַלְה אֶל יְיָ. וְהָא אוֹקְמוֹתָה מֶלֶת, דְּהָכָא דְּרָגָא חד. וְלֹבֶתֶר, דְּרָגָא אַחֲרָא. אוֹפָה הָכָא, וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה דְּרָגָא חד. וְלֹבֶתֶר וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה דָּבָר אֶל אַהֲרֹן אֲחֵיךְ, דְּרָגָא אַחֲרָא. וְכֹלָא, בְּחֵד מַתְקָלָא סְלִקָּא, וְמַן שְׁרַשָּׁא חַד כָּלָא אֲתָה בָּרָךְ.

אֶחָרִי מות שְׁנִי בְּנֵי אַהֲרֹן. רְבִי יִצְחָק פָּתָח, (תהלים ב) עָבָדו אֶת יְיָ בִּירָא וְגִילֹו בְּרַעֲדָה. וכ כתיב, (תהלים ק) עָבָדו אֶת יְיָ בְּשִׁמְחָה בָּאוּ לִפְנֵי בְּרַנְבָּה. הָנִי קָרְאִי קְשִׁין אַהֲדָד, אֶלְאָהָכִי תָּאָנוֹ, עָבָדו אֶת יְיָ בִּירָא. דָכְל פַּולְחָנָא דְּבָעֵי בָּר נְשׁ לְמַפְלָח קְמִי מְאִירָה, בְּקָדְמִיתָא בְּעֵי יִרָּאָה, לְדַחְלָא מְגִיה, וּבְגִינַן דַחְלָא דְמְאִירָה, יִשְׂתַּפְח

הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבֻעָתִים. כִּדְין (זכרים יד) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: יָמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פרק אחר מות

(ויקרא טז) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה אֶחָרִי מות שְׁנֵי בְּנֵי אַהֲרֹן וְגּוֹ. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה. רְبִי יְהוּדָה אָמַר. כִּיּוֹן דְּכַתִּיב וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה. אָמַאי זְמָנָא אַחֲרָא וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה דָּבָר אֶל אַהֲרֹן אֲחֵיךְ. דָּהָא בְּמַלְוִילָא קָדְמָה סְגִי. אֶלְאָהָכִי תַּגִּינֵּן. כתיב. וַיַּקְרֵא אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר יְיָ אֶלְאָיו. וכַּתִּיב. (שמות כד) וְאֶל מֹשֶׁה אָמַר עַלְהָא אֶל יְיָ. וְהָא אוֹקְמוֹתָה מֶלֶת. דָּהָכָא דָּרְגָּא חַד. וְלֹבֶתֶר. דָּרְגָּא אַחֲרָא. אוֹפֵה הַכָּא. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה דָּרְגָּא חַד. וְלֹבֶתֶר וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה דָּבָר אֶל אַהֲרֹן אֲחֵיךְ. דָּרְגָּא אַחֲרָא. וְכֹלָא. בְּחֵד מַתְקָלָא סְלִקָּא. וְמַן שְׁרַשָּׁא חַד כֹּלָא אֲתָה בָּרָךְ.

אֶחָרִי מות שְׁנֵי בְּנֵי אַהֲרֹן. רְבִי יִצְחָק פָּתָח. (תהלים ב) עָבָדו אֶת יְיָ בִּירָא וְגִילּוּ בְּרַעַדָּה. וכַּתִּיב. (תהלים ק) עָבָדו אֶת יְיָ בְּשִׁמְחָה בָּאוּ לִפְנֵי בְּרַנְבָּה. הַנִּי קָרְאִי קְשִׁין אַהֲדָדִי. אֶלְאָהָכִי תָּאָנוֹ. עָבָדו אֶת יְיָ בִּירָא. דָּכְל פַּולְחָנָא דְּבָעֵי בָּר נְשָׁלָמָה קְמִי מְאִירָה. בְּקָדְמִיתָא בְּעֵי יִרְאָה. לְדַחְלָא מְגִיה. וּבְגִינָן דַחְלָא דְמְאִירָה. יְשַׂתְּפָח

לבדת דיעביד בחזרותא פקיד אורייתא. ועל דא כתיב,
 (דברים י: ז) מה יי' אליהיך שואל מעמך כי אם ליראה.
 וגילו ברעהה. דאסיר לייה לביר נש למחדדי יתר בעלמא
 דין. האי במלוי העלמא, אבל במלוי האורייתא
 ובפקידי דאורייתא, בעי למחדדי. לבדת, ישתכח בר נש
 דיעביד בחזרותא פקיד אורייתא. דכתיב, עבדו את יי'
 בשמחה.

רבי אבא אמר, עבדו את יי' ביראה. (דף נ"ו ע"ב) רוזא דמלחה
 הויא, עבדו את יי' ביראה, מה יראה הכא. אלא
 כמה דאוקימנא, דכתיב, (משל אי) יראת יי' ראשית דעת,
 וכתיב, (תהלים קי) ראשית חכמה יראת יי'. יראת יי',
 קודשא בריך הויא הבי אקרי. רבי אלעזר אמר, עבדו
 את יי' ביראה, מאן דבעי למעבד פולחנא דמאייה, מאן
 אחר שاري, ובאו אחר יכון פולחנא ליחדא שמא
 דמאייה. הדר ואמר ביראה, ביראה הויא שירותא,
 מפתתא לעילא. (תא חזי בני אהרן האי אוקימנא וזה אתרמר מלחה)

תא חזי, מה כתיב הכא אחריו מות, ולבדת דבר אל
 אהרן אחיך וגוי בזאת יבא אהרן, אלא מפאון,
 שירותא לאזהרא לכחני, כל מאן, דבעין לאזהרא
 בהאי זאת, ודא היא יראת יי'.

דבר אחר. אחריו מות שני בני אהרן. רבי יוסי אמר,